

MIROSLAVA TRIZULJAKOVÁ

Od krásy věcí minulých k tvorbě nových
Výběr z restaurátorské a malířské tvorby

Tvorba Miroslavy Trizuljakové má dvě podoby. Jedna z nich – restaurátorství – má pevné, přesně vymezené hranice, druhá – volná malířská tvorba – umožňuje lehkost a svobodu individuálního výtvarného projevu autorky. Tyto dvě činnosti, které by možná byly pro mnohé umělce těžko skloubitelné, představují pro Miroslavu rovnováhu, ideálně doplňují jedna druhou, jsou jako dvě strany jedné mince.

Restaurátorství, kterému se autorka věnuje již více než dvacet let, představuje ten pevný, zakotvený tvůrčí pól. Proces restaurování vyžaduje naprosté soustředění, preciznost a v neposlední řadě velkou pokoru a kázeň, potlačení vlastního uměleckého ega a pokud možno maximální souznění s restaurovaným dílem. Tyto vynaložené činnosti a nezbytný řemeslný um jsou však bohatě odměněny znovuzrozením díla. Kromě tohoto vrcholného okamžiku je však důležitý a zajímavý celý proces restaurátorské práce, ta často křivolaká cesta vedoucí k cíli. Ve většině případů skrývá velké dobrodružství, četná úskalí a mnoho poznání a poučení. A tyto momenty jsou pro Miroslavu Trizuljakovou velmi inspirující v její vlastní tvorbě, která reflektuje mnohé pocity vyvolané setkáním s krásnými starými díly, spojené s jejich poznáním a prožitím.

Volná tvorba je pro autorku svým způsobem odreagováním od ukázněného procesu restaurování. Zdá se být na první pohled koncepčně i formálně různorodá. Malířka si ne zvolila konstantní formu, ta by jí v jejích spontánních výtvarných vyjádřeních omezovala. Nevytyčuje si jeden cíl, jednu otázku, na jejíž vyjádření by se soustředila. Miroslava se nechává oslovovat rozmanitými impulsy, jak je přináší běh života. Respektuje jeho mnohdy na první pohled nepostřehnutelnou harmonii, složenou z mnohých zdánlivě nesourodých jednotlivostí. Tak jsou také její abstraktní kompozice místy setkávání vegetabilních motivů s linkami, čárkami, body, geometrickými tvary a nezdá se také s figurálními motivy, které však nikdy nejsou dominantní, představují spíše jakousi náповědu k obsahu díla. Autorka často využívá náměty čerpající z křesťanské tradice. U mnohých děl hraje také významnou roli použitý materiál. Podklad často není čistý, hladký, bez zásahu. Stává se spolutvůrcem, nejen zprostředkovatelem autorčina sdělení. Papírová masa ukrývá zakleté listy, jejichž něžné kouzlo je malířkou zdůrazněno, znovu pozdviženo k vlastnímu životu. Plátno je na sebe vrstveno, sešíváno z více kusů, které člení jednotnou obrazovou plochu, dávají jí dynamiku. Mnohé obrazy jsou tak plné svého obsahu, že jakoby jim nestačil tradičně vymezený zarámovaný prostor, přelévají se na rám. Naopak jindy je dílo představeno bez rámu, ve své nahotě, neuhlazeně, zdůrazňující autenticitu malířčiny výpovědi. Také barvy jsou pro autorku nezbytnou ingrediencí. Jejich význam není v symbolické rovině, spíše podtrhují a zdůrazňují živost díla, dávají mu dynamiku.

Díky oné lehkosti, svěžesti, otevřenosti a nadhledu nad vlastním dílem se tvorba Miroslavy Trizuljakové stále prohlubuje, posunuje a vydává se všemi směry – ani návratům ke svým starším obrazům a zásahům do nich se autorka nebrání. Každý další obraz a koneckonců i každé další setkání se starým dílem a jeho restaurování je pro ni novým začátkem, novou cestou.

Gabriela Elbelová

Od krásy věcí minulých k tvorbě nových

Miroslava Trizuljaková chápe malování jako prostou součást svého života, snad jako určitý druh deníku, do něhož postupně ukládáme zápisy, a to především tehdy, když máme dostatek vnitřní pohody, dostatek světla. Obrazy Miroslavy Trizuljakové sdělují tichou radost, čistotu pohledu, normálnost. Je pro ni normální nechat roztavit své úzkosti, váhání a vnitřní pnutí do laskavosti a ohledu vůči druhým. Takový je první dojem, který zasvítí při pohledu na její věci. Ale není to tak, že by malířce chybělo vědomí o dramatu světa, o propastech, nad nimiž my lidé někdy zcela lehkomyšlně poskakujeme. A také dobře ví, že dělicí čára mezi světlými a tmavými stránkami života neleží v nějakém abstraktním prostoru mimo nás, ale prochází středem našeho srdce. Obrazy, které předkládá, jakoby byly výsledkem tohoto rozlišení: absurdita zla a bolesti se odděluje a propasti se uzavírají; dále se jimi zabývat znamená ztrátu času. Zůstává intuitivní, bezprostřední hledání čirosti a průzračnosti. Zcela jistě nejsme čistí a nevinní, ale tyto vlastnosti jsou pro nás trvalým pozváním: naděje na jejich obnovení přeci jenom existuje.

Autorka věnuje hodně času své restaurátorské profesi; tráví dlouhé hodiny v blízkém osobním kontaktu s gotickými a renesančními nástěnnými malbami, v rozhovoru s jejich anonymními tvůrci. Je to práce, která vyžaduje jednak schopnost vnímání díla v jeho velkém celku a jednak cit pro jemný detail, pro přesné rozlišení hmot, povrchů a barevných odstínů. Malířský tvar krystalizuje z této zkušenosti, má však svoji vlastní logiku, svou vlastní stavbu. Inspirace neprobíhá po přímých popisných liniích; soustřeďuje se na vnitřní podněty, na prolínání časových a významových vrstev, na okamžik, v němž se ze zpracovávané plochy vynořuje obraz, tušený a snad i zapomenutý, na moment prosvítání fragmentů a jejich skládání do celku. Můžeme tak mluvit o určitém kontrastu: při restaurování se často začíná od zčernalé a potlučené zdi, na níž po smytí nečistot a sejmutí nepůvodních nánosů začne nabývat obrysy „starý“ obraz, již jednou někdy někým vytvořený. A naopak, při vlastní výtvarné práci začíná Miroslava Trizuljaková často od bílé plochy. Postupně na ní buduje prvotní reliéfní členění, často za pomoci písčité hmoty, podobné restaurátorským tmelům, a pak nanáší průsvitné vrstvy citlivě volených tónů, tenkými tahy štětce, ve svěžím rozmanitém rytmu, což může připomínat zkušenost s retuší fresek. V každém případě je tato transpozice do výtvarného jazyka velmi zajímavá. Vynořuje se n o v ý o b r a z, který snad zachytává odezvu něčeho, co jsme letmo zahlédli někde na cestách, při jízdě krajinou, anebo jednoduše za okny vlastního domova; možná je také rezonancí oněch „obrazů“ či „krajin“, které se někdy zjevují uvnitř našeho srdce. Titul současné výstavy: „Od krásy starých věcí k tvorbě nových“ ukazuje na podstatnou inspirativní souvislost mezi restaurátorskou profesí a volnou malířskou tvorbou Miroslavy Trizuljakové.

Marek Trizuljak

Mirce

S Mirkou nás spojila studentská léta na Akademii výtvarných umění v Praze, společné radosti i strasti, první lásky i nelásky, množství uvěřitelných i neuvěřitelných příběhů, společný smysl pro povinnost i pro humor, v mládí zcela bezbřehý a nádherný. Dodnes mám v paměti uložený první obraz našeho setkání.

Bylo to na předškolní letní aktivitě v Praze. Jestliže mě moje paměť nebo pozornost někde zklamává, tak nejčastěji v tom, co měl kdo na sobě. O to více mne překvapuje stále živý první obraz Mirky v krásných a neobvyklých dlouhých bílých šatech s ručně tkanou krajkou. Ale není se čemu divit, Mirka byla i po lidské stránce úplně jiná, než prototyp běžných městských slečinek. Byla v té chvíli nesporně sama o sobě uměleckým objektem a ztělesněním všech lidových tradic, ke kterým mne v naší moderní rodině bohužel nikdo nevedl. Přála jsem si, abychom se staly kamarádkami. Mirčin pohled na svět, jak jsem ho později mohla poznat, mě nezklamal a myslím, že ani ji nezklamal ten můj. Mnohému jsem se od Mirky naučila, byla vždycky praktičtější a životaschopnější, jakoby skutečně vyrůstala z těch nejlepších uměleckořemeslných tradic. Mnohokrát mi pomohl její pozitivní a zemitější (nebo reálnější) přístup k životu.

Naše přátelství neskončilo státnicemi, nerozdělila je ani stokilometrová vzdálenost mezi Seničkou a Brnem. Vždy se najde nějaký důvod k setkání na společných výstavách, sympoziích, výletech, při posezení se spolužáky u Mirky a jejího manžela Marka v Seničce...

Protože Mirka věří v dobro a krásu, věří, že existují jako živoucí moc nad námi a mimo nás a že je možné, když jsme toho hodni a schopni, odtamtud čerpat sílu. Díky tomu, a také díky své profesi restaurátorky stojí Mirka daleko pevněji na zemi než já. Zvolila si krásnou práci, ale i náročnou, vyžadující nezměrnou trpělivost a kromě odborných znalostí, citu a lásky i dobrou fyzickou kondici. Jen ona ví, kolik obrazů, soch a nástěnných maleb prošlo jejíma silnými a šikovnými rukama. Za svoji trpělivou práci je pak odměněna nově zhodnocenou krásou, kterou zachránila a uchovala pro další generace.

Protipólem precizní restaurátorské práce, osvobozujícím a životodárným nadechnutím je pro Mirku její volná malířská tvorba. Už za studií byla Mirka skvělá koloristka s citem a nadáním pro výběr neotřelého námětu, kompozici a materiál věcí. To vše se úročí v její restaurátorské profesi, a také ve volné malbě. V jejích obrazech se propojují všechny čtyři základní životní principy, z nichž v přímém výtvarném vyjádření nejvíce vnímám vodu, zemi a vzduch. Oheň je spíše v pozadí a projevuje se jinak, jako hnací energie, přítomnost radosti a lásky, jako přítomnost Mirčina všeobsahujícího motta: nikomu neuškodí věřit, že může existovat nebe na zemi.

Zdena Höhmová,

(psáno 30. 7. 2005, za horkého letního dne, při venkovní teplotě 37° C)

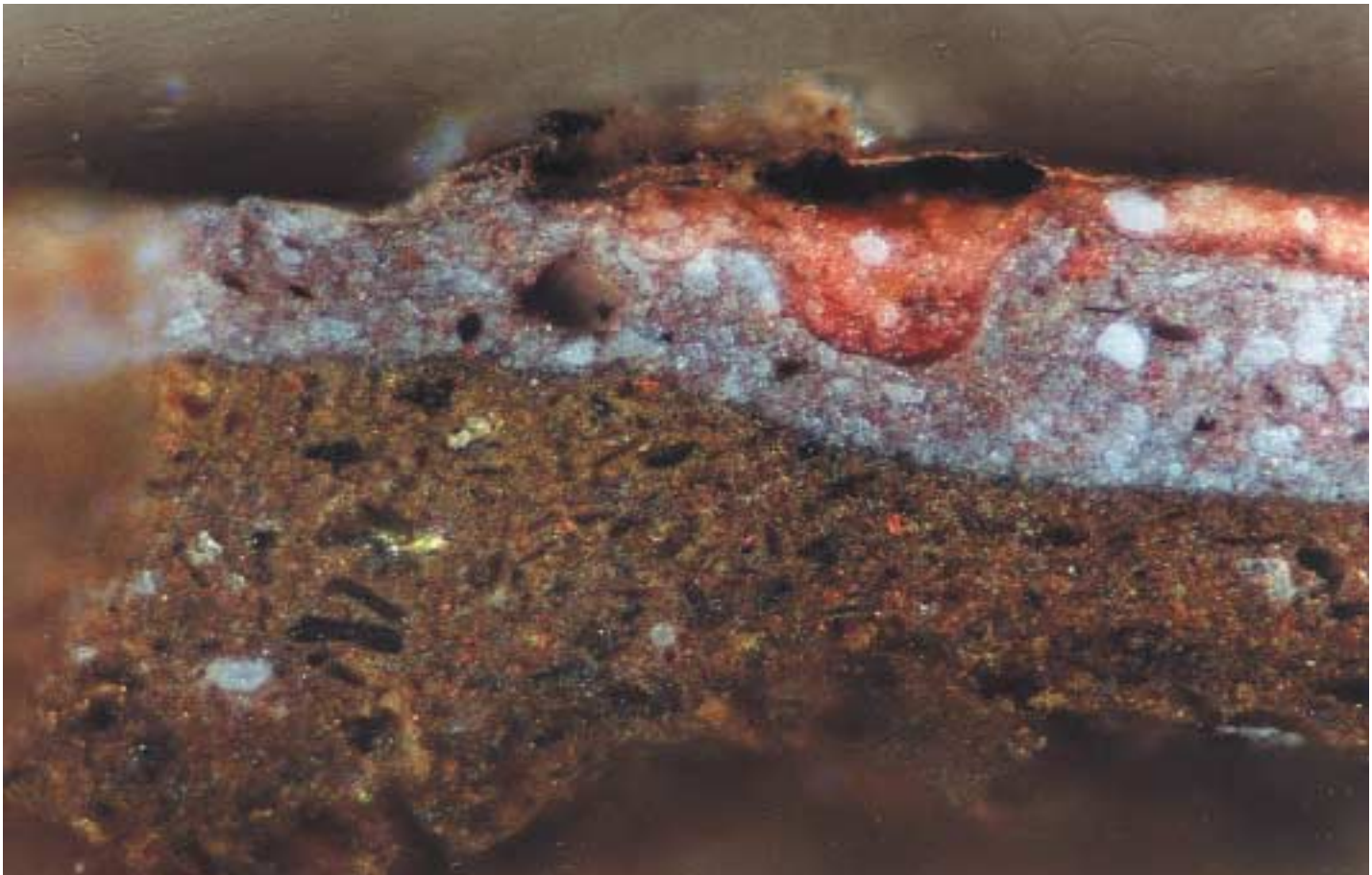

Vrstvení

Když se zamyslím nad svojí výtvarnou činností, vidím, že mě dosti zajímá nějaký děj a ten určitým způsobem zaznamenávám. Je to například v tématu vrstvení, v němž hledám vztah a propojení mezi věcmi příjemnými a krásnými, ale i nevzhlednými a problémovými. Vzniká tak malba, v níž vrstvim různé skvrny barvy, plastické písčité tmely, asambláže rozmanitých materiálů, kresbu štětcem anebo tužkou.

Už dávno mě zajímaly kompozice, které vznikly zdánlivě náhodně, na paletě, či na staré stěně. Vždyť i ta oprýskaná zeď má svoji krásu, prozrazuje, co se s ní dělo a co se na ni zaznamenalo. Tyto věci mají pro mě souvislost, kterou se snažím objevit a dál výtvarně rozvíjet, například snímáním otisků struktur a zvětralých barevných nátěrů, které pak doplňuji malbou či kresbou. Podobně pracuji s ručními papíry, které už mají nějakou strukturu a mnohdy mají ve své hmotě zakomponované kousky trávy, či suché listy a já jenom přidám „další vrstvu“, malířskými a kresebnými vstupy.

Také při restaurování se často setkávám s podobnou problematikou. Většinou je nutné při závěrečné práci citlivě retušovat poškozená místa staré malby. Pomocí tmelů a barevnými tahy štětce opatrně doplňuji některé chybějící plochy, tedy to, co umělec vytvořil, co ale čas a okolnosti narušily. Snažím se pochopit a respektovat různé časové vrstvy, dobře se v nich zorientovat a pak postupovat tak, aby dílo znovu získalo něco ze své dřívější záře a aby přitom mé zásahy nenarušily samotnou malbu a její dochovaný původní vzhled. Někdy se pod vrstvami omítky ukrývají jenom fragmenty starých maleb, a tak se ocitám tváří v tvář zdi, jejíž povrch je natolik rozbitý a zničený, že na první pohled ani není jasné, co na určitém místě bylo.

Čas a okolnosti přetvářejí to, co jsme udělali. A mě zajímá, kromě jiného, aby věci, které se v očích některých lidí zdají být už nenávratně poškozené, nečitelné a bez přímého užítku, nějak znovu nabyly svoji původní krásu. Anebo chci alespoň na tuto krásu upozornit. Je opravdu nutné udělat vše úplně nanovo? Anebo je lepší staré věci citlivě opravit a nechat je, aby v našem světě, který nás obklopuje, dýchaly a promlouvaly?

Miroslava Trizuljaková

Miroslava Trizuljaková

30. 9. 1955, Olomouc

Akademická malířka a restaurátorka,
členka Unie výtvarných umělců Olomoucka.

Žije a pracuje v Seničce.

Adresa: Senička 16, 783 45 Senice na Hané

V letech 1971–1975 studovala na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti, obor propagační grafika, profesor František Nikl. V letech 1975–1981 studovala na Akademii výtvarných umění, obor restaurátorství, ateliér profesora Raimunda Ondráčka.

Miroslava Trizuljaková se věnuje převážně restaurování nástěnných maleb, závěsných obrazů a polychromovaných plastik. Zároveň působí v oblasti volné malířské tvorby.

Z významnějších restaurátorských úkolů se podílela například na restaurování pozdně gotických nástěnných maleb v kapli sv. Jana Křtitele v Přemyslovském paláci v Olomouci a na restaurování pozdně gotických nástěnných maleb v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci. Mezi další důležité realizace patří restaurování vyřezávaného a polychromovaného ikonostasu v dřevěném kostele v Kunčicích pod Ondřejínkem, restaurování celku raně gotického presbytáře ve Vyšehorkách u Mohelnice, restaurování rozsáhle dochovaných pozdně renesančních nástěnných maleb v kapli sv. Rocha u Úsova a podstatný podíl na restaurování bohatého komplexu barokní výzdoby refektáře a knihovny bývalého františkánského kláštera, dnes budovy Okresního archivu v Uherském Hradišti.

Samostatné výstavy

1984 – Kulturní centrum Mikulov,

1990 – Galerie mladých Brno,

1992 – Kemptener Kunstkabinett Kempten, SRN,

1994 – Galerie G Olomouc,

1995 – Galerie Bronz Brno,

1995 – Arcibiskupský zámek Kroměříž, výstava v rámci festivalu Forfest

1997 – Galerie Šternberk,

1998 – Galerie Velehrad Olomouc, Zámek Velká Bystřice

2001 – Galerie Patro Olomouc a Národní dům Prostějov

2003 – Galerie AKS, Aš

Kolektivní výstavy (výběr z nejvýznamnějších mezinárodních projektů),

– „Moravští malíři“, Sankt Pölten, Rakousko, 1992

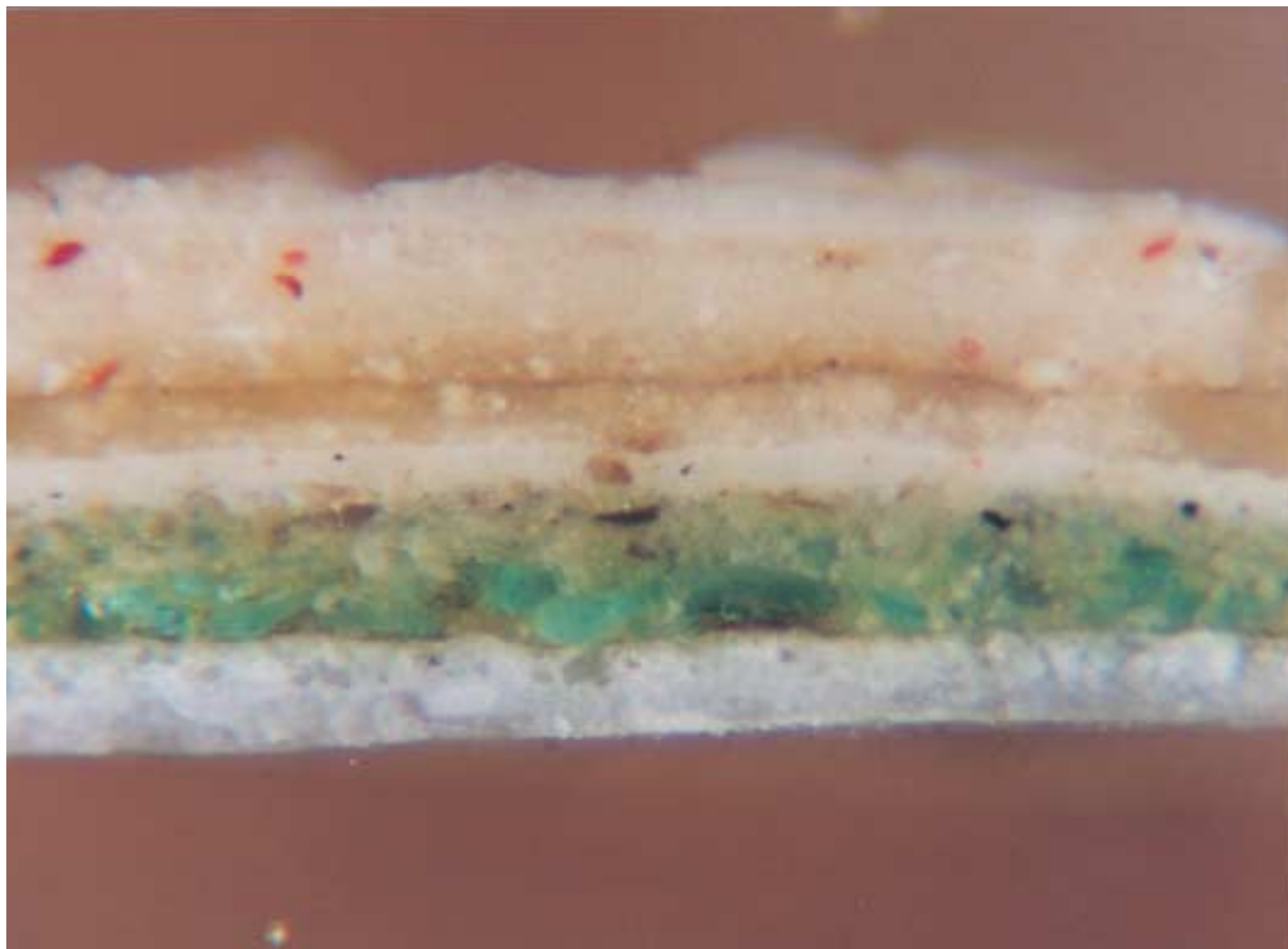
– „II. mezinárodní malířské sympozium Šternberk“, výstava v Kabinetu grafiky, Olomouc, 1993

– „Středoevropské setkání“, Udine, Itálie, 1993,

- „Stavíme mosty“, mezinárodní projekt, Rimini, Itálie, 1995,
- „Moravští malíři“, zámek Dätzingen, Grafenau, SRN, 1996,
- „Umělci Střední Moravy“, Voorburg, Holandsko, 1998,
- „Magie neznámého“, výběr z tvorby olomouckých umělců, Veenendaal, Holandsko, 2001,
- „Světlo a barva“, mezinárodní projekt, Rimini, Itálie, 2002,
- „Mezinárodní výtvarné symposium v klášteře Teplá u Mariánských Lázní“, klášter Teplá, 2004,
- „Místo pro člověka“ (Galerie G Olomouc, kongresový sál Institutu Trialog Brno, Kancelář veřejného ochránce práv Brno, foyer Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Praha, říjen–listopad 2004).

Výtvarné realizace v architektuře

- 2001 – Výtvarná výzdoba vstupu do prodejny hraček v nákupním středisku Aupark v Bratislavě (260 x 240 cm, tavené barevné sklo, realizace ve spolupráci s manželem M.Trizuljakem)
- 2002 – Návrhy a realizace svatostánku do soukromé kaple, (70 x 85 x 30 cm, tavené barevné sklo, mosaz a nerez, realizace ve spolupráci s manželem M.Trizuljakem)
- 2003–2004 – Návrhy a realizace svatostánku, privátní kaple, (90 x 80 x 30 cm, tavené barevné sklo a nerez, realizace ve spolupráci s manželem M.Trizuljakem)
- 2004 – Spolupráce s M. Trizuljakem na realizaci Křížové cesty ve farním kostele v Luhačovicích, dubové dřevo, polychromie.

Výběr z významnějších restaurátorských realizací

- 1981–2005 Restaurování řady rozměrných i menších závěsných obrazů, polychromovaných plastik, deskových maleb a ikon od různých objednavatelů, například obraz Zátíší s komodou od Karla Černého ze sbírek Domu umění v Brně, soubor barokních olejomalb z farního kostela v Sedlišti u Frýdku-Místku, a další.
- 1982 Restaurování rokokové výmalby tzv. Růžového salonu na zámku v Náměšti na Hané. Autor výmalby neurčen.
- 1984–1985 Restaurování fresek a oltáře v kapli sv. Josefa v Lipníku nad Bečvou. Autorství výzdoby neurčeno. (Restaurováno společně s akad. mal. Miroslavou Houšťovou).
- 1984–1985 Restaurování vyřezávaného a malovaného ikonostasu v dřevěném kostele v Kunčicích pod Ondřejníkem. (Společně s akad. mal. M. Křížkem a akad. mal. N. Maškovou). Původ památky: Ikonostas a celý dřevěný kostel byl kompletně převezen z Podkarpatské Rusi cca na počátku 30. let 20. stol. Autorství neurčeno.
- 1985 Restaurování fresek v sakristii bývalého klášterního kostela v Uničově. Velikonoční evangelní výjevy, Barokní fresky z 18. stol. Mistr Odrlictzky.
- 1986–1988 Restaurování pozdně gotických a renesančních nástěnných maleb v kapli sv. Jana Křtitele v tzv. Přemyslovském paláci v Olomouci. (Společně s akad. mal. F. Syslem a akad. mal. M. Dočekalovou). Fresky z přelomu 15. a 16. stol. a nástropní malby al secco ze 16. stol. Autorství neurčeno.
- 1987 Restaurování nástěnných a nástropních maleb v bočních kaplích sv. Josefa a sv. Aloise v kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci. Barokní fresky a nástěnné malby z 18. stol.
- 1988–1989 Restaurování gotických nástěnných maleb v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci. (Společně s akad. mal. F. Syslem, akad. mal. J. Čobanem a akad. mal. O. Jeřábkovou). Pašijové výjevy a rozměrné vyobrazení Panny Marie Růžencové, Nástěnné malby z přelomu 15. a 16. stol., (výjev Panny Marie Růžencové je přesně datován letopočtem 1500). Autorství neurčeno.
- 1991 Restaurování renesanční nástěnné malby v budově muzea v Mohelnici. Nástěnná malba, objevená na tehdejší půdě na severní zdi budovy bývalého biskupského hrádku, výjev podobens
- 1993 Restaurování pozdně gotických a renesančních nástěnných maleb v presbytáři farního kostela sv. Tomáše Becketta v Mohelnici. Autorství neurčeno.
- 1993–1994 Restaurování nástěnných a nástropních maleb z 18. a 19. stol. v boční kapli kostela sv. Mořice v Olomouci. Autorství nezjištěno.
- 1994–1995 Restaurování freskové barokní výzdoby v prostoru kůru kostela Nanebevzeří Panny Marie na Sv. Kopečku u Olomouce.
- 1995 Restaurování rokokové výmalby sakristie kostela Panny Marie Sněžné v Olomouci. Autorství nezjištěno.
- 1994–1997 Restaurování celku raně gotického presbytáře ve Vyšehorkách u Mohelnice s fragmenty gotických nástěnných maleb. Autorství neurčeno.
- 1998 Restaurování gotické nástěnné malby s výjevem Ukřižování, kostel Povýšení sv. Kříže, Prostějov. Autorství neurčeno.
- 1997–2000 Restaurování celku pozdně renesančních maleb, štukové výzdoby a dřevěného polychromovaného oltáře v kapli sv. Rocha u Úsova. Autorství neurčeno.
- 1998–2001 Restaurování rozsáhlého celku fresek, polychromované štukové výzdoby a deskových olejomalb z barokního celku refektáře bývalého františkánského kláštera v Uherském Hradišti a restaurování celku nástěnných a nástropních maleb v knihovně ve stejném objektu (2000 - 2001). (Společně s akad. soch. J. Martinákem, na úkolu se podílela také akad. mal. Marie Dočekalová, která restaurovala cyklus 4 obrazů s výjevy ze života sv. Františka). Autorství štukové výzdoby: Baldassare Fontana a jeho dílna. Jako autor nástěnných maleb je uváděn Innocenzo Christophoro Monti.
- 2001–2003 Restaurování dřevěné pozdně gotické plastiky Piety ze Vsetína. Autorství neurčeno.
- 2001–2004 Restaurování barokních nástěnných maleb v boční kapli Sv. Jana Nepomuckého ve farním kostele v Moravičanech.
- 2001–2005 Restaurování cyklu 4 barokních obrazů z bočních oltářů farního kostela v Hněvoťíně. Autor: J. Korompay. V průběhu restaurování bylo autorství potvrzeno objevem signatury na obraze s výjevem Immaculaty.

2002	Restaurování dvou barokních dřevěných plastik z kostela v Rejcharticích. Autorství neurčeno.	
2002–2003	Restaurování celku dřevěného barokního oltáře z Lomnice u Tišnova. Podle studie Miloše Stehlíka je autorem oltáře Mistr Lomnického sloupu.	2003
2003	Restaurování pozdně gotického deskového obrazu Piety z Vracova. Autorství nezjištěno.	
2003	Restaurování gotické nástěnné malby Kalvárie v presbytáři kostela v Bohuslavicích u Kyjova. Autorství neurčeno. Restaurování dvou barokních oltářních obrazů z kostela Panny Marie Sněžné v Olomouci. Autorství nezjištěno. Restaurování rozměrného barokního obrazu s výjevem Vzkříšení Tabity z farního kostela v Lipníku nad Beč-	2003
		2003
		2002–2004
		2005

Bibliografie

- „ROMÁNSKÝ PALÁC NA OLOMOUCKÉM HRADĚ, Archeologie a památková obnova“. Autoři: Pavel Michna a Miloš Pojsl. Vyd. Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, v roce 1988. ISBN 80-85048-09-4. Cit.: Restaurace nástěnných maleb, str. 189–191, Přehled zpráv o průzkumech a restaurátorských pracích, str. 222 a 228.
- „Miroslava a Marek Trizuljakovi OBRAZY / KRESBY“, 1990, Brno. Katalog k výstavě. Vyd. GALERIE MLADÝCH při MKS, Dům u Dobrého pastýře, Radnická 4, Brno. Koncepte výstavy a redakce katalogu: Alena Gálová, úvodní text: Tomáš Černoušek.
- „Umělecká rodina Trizuljakových“ – Alexander Trizuljak, Eva Trizuljaková, Michaela Klimanová-Trizuljaková, Marek Trizuljak, Miroslava Trizuljaková, Katarína Böhmová, Klement Trizuljak, Pavla Trizuljaková, Olomouc, 1991. Katalog, vydáný ke společné výstavě v Havířově a Žilině. Koncepte výstavy a katalogu: Marek Trizuljak. Texty: Miloslava Kodoňová a Olga Badalíková.
- „II. Šternberk International Painting Session“, 1993 Šternberk. Katalog k mezinárodnímu malířskému sympoziu a výstavě. Vyd. Nadace ŠIPS, Šternberk, Blanka a Petr Zlamalovi, úvodní text Martina Zárubová a Edith Jeřábková.
- „Incontro Centro Europeo / Středoevropské setkání“, 1993, Udine. Vyd. Centro Friulano Arti Plastiche, Udine, Itálie, úvodní text Alessandra Guerra.
- „Miroslava Trizuljaková a Marek Trizuljak“, 1994, Olomouc. Publikace ke společné výstavě v Galerii G. Koncepte: Marek Trizuljak. Texty: Marco Angelo Pancino a Dietlinde Assmus.
- „Costruiamo ponti / Stavíme mosty“, Rimini, 1995. Katalog k mezinárodní výstavě a slovensko-česko-italskému kulturnímu projektu. Vyd. Associazione Culturale „La Ginestra“, Autoři koncepte: Giancarlo Moretti a Marek Trizuljak
- „Central Moravian Art“, 1998, Voorburg, Holandsko. Vyd. Unie výtvarných umělců Olomoucka. Autoři koncepte a text v publikaci: Radmil Beránek, Radovan Langer, Erik du Chatenier, Franz Kokshoorn.
- „Bez hranic“ Mezinárodní slovensko-český projekt, 1998, Trenčín. Vyd. Galéria M. A. Bazovského v Trenčíně. Autoři koncepte: Eva Ábelová a Danica Lovišková, úvodní text: Danica Lovišková.
- „Bez hranic“, 1999, Olomouc. Mezinárodní slovensko-český projekt ve spolupráci Galerie G a Galérie M. A. Bazovského. Vydala Unie výtvarných umělců Olomoucka. Autoři koncepte katalogu Marek Trizuljak a Jiří Hastík, úvodní text Danica Lovišková.
- „Miroslava Trizuljaková“, 1999, Olomouc. Autorský katalog. Úvodní text Olga Badalíková, autor koncepte katalogu a grafická úprava Jiří Hastík.
- „Zdena Höhmová“, 2001, Brno. Vyd. Nadace Universitas Masarykiana Brno, Edice Osobnosti. Autor publikace: Jiří Hlušička, editor: Jaroslav Malina. Text Miroslavy Trizuljakové: „Obrazy vzpomínek“, str. 81–82.
- „Refektář františkánského kláštera v Uherském Hradišti“, 2002, Brno. Autor publikace: Miloš Stehlík. Vyd. Státní památkový ústav v Brně a Státní okresní archiv v Uherském Hradišti, ISBN 80-85032-83-X. Úvodní slovo Jiří Čoupek. Publikace vydaná u příležitosti dokončení restaurátorských prací na umělecké výzdobě refektáře, s použitím restaurátorské fotodokumentace Miroslavy Trizuljakové.
- „Rimini, Luce e Colore / Rimini, světlo a barva“, 2002, Rimini. Publikace k mezinárodnímu česko-italskému projektu. Vyd. Associazione Culturale „La Ginestra“. Autoři koncepte: Giancarlo Moretti, Maurizio Malaguti a Marek Trizuljak, úvodní texty Giancarlo Moretti, Liliana Cosi a Maurizio Malaguti

- „Magie van het onbekende / Magie neznámého“, 2002, Veenendaal. Výstava olomouckých umělců ve Veenendaalu, Holandsko. Vyd. Stichting Kunstaktief, Veenendaal. Autoři koncepce a úvodní text: Ida Kortekaas a Gerard Grimberg, spolupráce na redakci katalogu: Miroslav Schubert, Galerie Cézár.
- „DECENIUM“, 2002, Olomouc. Almanach a katalog k desátému výročí činnosti Galerie G. Vyd. Unie výtvarných umělců Olomoucka, Galerie G. Autor koncepce a grafická úprava: Jiří Hastík.
- „Civitas Dei“, 2003, Olomouc. Katalog k výstavě „Civitas Dei - Duchovní a náboženské motivy v současném umění“, Vyd. Unie výtvarných umělců Olomoucka, Galerie G. Autor koncepce a grafická úprava: Jiří Hastík.
- „Město jako místo pro člověka“, 2004, Olomouc. Publikace k mezinárodnímu intermedialnímu projektu. Vyd. Unie výtvarných umělců Olomoucka ve spolupráci s kulturním sdružením „La Ginestra“. Autoři projektu a publikace: Miroslava a Marek Trizuljakovi, Giancarlo Moretti.

Seznam reprodukcí

str.

3. Vrstvení – struktury města (kombinovaná technika)
4. Vítr v zahradě (kombinovaná technika)
5. Odkrytí gotické fresky z I. poloviny 14. stol. (fragment vyobrazení Sv. Jiří) Farní kostel v Mostkovicích u Prostějova
7. Mikrosvěty (kombinovaná technika, detail obrazu)
8. Záznam – Kodex (kombinovaná technika)
9. Z výšky (kombinovaná technika)
- 10.–11. Záznam krajiny (kombinovaná technika)
13. Restaurování nástěnných maleb v refektáři františkánského kláštera, dnes budovy Státního okresního archivu v Uherském Hradišti (pracovní snímek)
14. Celkový pohled do refektáře františkánského kláštera v Uh. Hradišti. (stav před restaurováním)
15. Nástropní malby refektáře františkánského kláštera v Uh. Hradišti. (stav po restaurování)
16. Desková malba z refektáře františkánského kláštera v Uh. Hradišti (pracovní snímek)
17. Desková malba z refektáře františkánského kláštera v Uh. Hradišti (stav po ukončení restaurování)
18. Podzimní píseň (kombinovaná technika)
19. Střecha kostela v Pekařově (foto Miroslava Trizuljaková)
20. Zahrady (kombinovaná technika)
21. Hudba (kombinovaná technika)
22. Nástěnná malba v muzeu v Mohelnici – Boháč a Lazar (stav po I. etapě restaurování)
23. Nástěnná malba v muzeu v Mohelnici – Boháč a Lazar (stav po I. etapě restaurování – detail)
24. Vrstvení I. – Obraz ze symposia v klášteře Teplá u Mariánských Lázní
25. Vrstvení II. – Klášter Teplá u Mariánských Lázní
26. Pieta z Lutína – stav před restaurováním (detail)

str.

27. Detail nástěnné malby ze 14. stol. ve farním kostele v Bohuslavicích u Kyjova
28. Celkový pohled na restaurovanou nástěnnou malbu v Bohuslavicích, výjev tzv. Malé Kalvárie, 14. stol.
29. Domov (kombinovaná technika)
30. Obraz sv. Jana Nepomuckého z farního kostela v Hněvotině, detail snímání ztmavlého laku (z cyklu 4 barokních obrazů na bočních oltářích kostela)
31. Detail restaurované nástěnné malby v kapli Sv. Jana Nepomuckého v Moravičanech)
- 32a. Detail obrazu Panny Marie Ochránitelky ze Šumperka (stav před restaurováním)
- 32b. Mikroskopický řez ve vrstvě malby barokního obrazu Klanění Tří králů z Hněvotína (fotografie P. Mařík)
33. Obraz Stětí Sv. Barbory z boční kaple kostela P. Marie Sněžné v Olomouci (stav po restaurování)
35. Zahrady – Vrstvení (kombinovaná technika)
36. Presbytář kostela ve Vyšehorkách (stav po restaurování – raně gotická a pozdně gotická výmalba zdi a klenby)
37. Presbytář kostela ve Vyšehorkách, pracovní snímek, prolínající se vrstvy středověké a pozdější výmalby
38. Detail východní zdi presbytáře kostela ve Vyšehorkách, Sondy při snímání nepůvodních vrstev
39. Zpěv (kombinovaná technika, asambláž)
40. Restaurovaný celek umělecké výzdoby z počátku 17. století v kapli Sv. Rocha u Úsova
41. Pohled na část štukové a malované výzdoby z počátku 17. století v kapli Sv. Rocha u Úsova
42. Oltář v kapli Sv. Antonína Paduánského v Lomnici u Tišnova, detail (stav po restaurování)
44. Mikroskopický řez ve vrstvě malby barokního obrazu Immaculaty z farního kostela v Hněvotině (fotografie P. Mařík)

Reprodukce obrazů a fotografická dokumentace restaurátorské práce: © Miroslava Trizuljaková a © Marek Trizuljak
Mikroskopické snímky: © Petr Mařík

MIROSLAVA TRIZULJAKOVÁ
Od krásy věcí minulých k tvorbě nových
Výběr z restaurátorské a malířské tvorby

Vydal: akad. mal. Miroslava Trizuljaková v roce 2005
Redakce a grafická úprava: akad. mal. Marek Trizuljak
Výroba: Elan spol. s r.o., Přerov
Náklad: 600 výtisků
Odborná spolupráce: Mgr. Gabriela Elbelová
Publikace byla vydána za finančního příspěví Olomouckého kraje